

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613220704
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6613220704.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana, vo veci starostlivosti o maloleté deti L., V., nar. XX. XX. XXXX a V. nar. XX. XX. XXXX, obidve bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Lučenec, deti matky F. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom O. Z. č. XX O., právne zastúpenej JUDr. Jaroslavom Bánošom, advokátom so sídlom Parková ulica 1287/4 Filákovo a otca V. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom V. č. XX O., právne zastúpeného JUDr. Erikou Golskou, advokátkou so sídlom Lučenec, T. G. Masaryka 29, v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 8P/101/2013-192 z 13. 08. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi povinnosť prispievať na maloletú V. zvýšeným výživným zo sumy 66,39 € na 100 € mesačne od 01. 01. 2014, vyčíslil zročné výživné za dobu od 01. 01. 2014 do 31. 07. 2014 vo výške 235 €, ktoré povolil otcovi splácať po 20 € mesačne spolu s bežným výživným pod sankciou straty výhody týchto splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich; na maloletého V. zvýšil výživné zo sumy 40 € na 60 € mesačne od 01. 01. 2014, vyčíslil zročné výživné vo výške 140 €, ktoré otcovi povolil splácať po 10 € spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. U obidvoch maloletých detí je otec povinný prvú splátku zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žiadnemu z účastníkov súd nepriznal právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že matka návrhom zo dňa 11. 11. 2013 žiadala zvýšiť výživné na maloletú V. od 01. 09. 2013 na sumu 500 € mesačne a na maloletého V. na sumu 150 € mesačne. V. navštevuje druhý ročník Osemročného gymnázia vo O., s čím vznikajú výdavky, ktoré už nemožno zaplatiť z doteraz určeného výživného; dieťa trpí nervovými chorobami, často a pravidelne navštevuje pediatrického neurológa a neurológa v Banskej Bystrici; maloletý V. býva tiež často chorý, je potrebné mu kupovať plienky a lieky. Posledná úprava výživného bola prevedená rozsudkom Okresného súdu Lučenec, č. k. 5P/172/2012-24 zo dňa 25. 01. 2013, správoplatným po potvrdení rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (č. k. 15CoP/28/2013-46 zo dňa 15. 05. 2013) dňa 27. 05. 2013, ktorým bol návrh na zvýšenie výživného pre 12-ročnú V. zo sumy 66,39 € mesačne na 200 € zamietnutý a pre 1,5-ročného V. po zverení do osobnej starostlivosti matky bolo určené výživné vo výške 40 € mesačne. V tomto čase matka poberala rodičovský príspevok vo výške 190 € mesačne a otec mal príjem z podnikania 214 € mesačne.

Súd konštatoval, že matka podala návrh na zvýšenie výživného už o 4 mesiace po poslednej úprave, a preto dokazovanie zameralo na preukázanie podstatnej zmeny pomerov maloletých detí alebo rodičov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného, určenú doteraz.

Maloletá V. v čase ostatného rozhodovania súdu navštevovala Gymnázium s vyučovacím jazykom maďarským vo O., v školskej jedálni sa nestravuje, nosí okuliare, je v liečbe viacerých odborných lekárov, užíva lieky, má 14 rokov, od posledného súdneho rozhodnutia vyrástla. Na gymnáziu sa pripravuje predovšetkým na štúdium na vysokej škole, čo odôvodňuje jej zvýšené výdavky na stravu, ošatenie, obuv, hygienu, kultúrne vyžitie, používanie internetu a pod.. Týmto súd konštatoval zmenu pomerov u maloletej V. a návrh na zvýšenie výživného považoval za dôvodný.

Maloletý V. od posledného rozhodnutia vyrástol, má 3 roky, jeho zdravotný stav si naďalej vyžaduje osobnú starostlivosť matky, ktorá by mala poberať rodičovský príspevok až do dovŕšenia 4 rokov veku dieťaťa na doporučenie lekárky. Začiatkom roku 2014 mu bolo diagnostikované kožné ochorenie, s ktorým však nevznikajú matke tak vysoké výdavky, ako sama tvrdí, pretože má možnosť používať aj finančne menej náročné lieky, ktoré sú bežne dostupné. Toto ochorenie si teda nevyžaduje zvýšené náklady na liečbu, ale aj u maloletého V. je potrebné uspokojovať jeho odôvodnené potreby na stravu, ošatenie, obuv, hygienu (plienkovaný už nie je) a tým, že vyrástol a je chorý, súd konštatoval aj uňho podstatnú zmenu pomerov od posledného rozhodnutia súdu a považoval návrh na zvýšenie výživného za dôvodný.

Pri zisťovaní zmeny pomerov od posledného rozhodnutia súd konštatoval, že matka žije v štvorizbovom vlastnom byte so svojimi rodičmi, používa osobné motorové vozidlo svojej matky zn. Audi A3 a jej jediným príjmom je rodičovský príspevok, pričom na deti poberá výživné od otca a prídavok od štátu. Životná úroveň matky je zachovaná s výraznou finančnou pomocou jej rodičov, žijúcich s ňou v spoločnej domácnosti a prispievajúcich na udržiavanie bytu.

Otec maloletých detí žije v prenajatom trojizbovom byte svojej sestry, vlastní pozemok. Je samostatne zárobkovo činná osoba, splnil si zákonnú povinnosť a preukázal svoje príjmy i majetok, ktorý vlastní. Súd konštatoval, že hoci oproti poslednému rozhodnutiu došlo u neho k poklesu príjmu (v r. 2013 bol 218,00 € - v auguste 2014 bol 127,85 €; v roku 2013 vlastnil osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ktoré predal za 7 500 €; táto skutočnosť nesvedčí o skutočnej životnej úrovni otca; je vyššia, než je jeho reálny príjem. Okrem toho tiež musí uspokojovať svoje odôvodnené potreby - stravu, ošatenie, obuv, hygienu a pod.. V konaní tvrdil, že mu pomáha rodina, ktorá sa tak podieľa na jeho životnej úrovni a v konečnom dôsledku je vyššia, akú si sám dokáže zabezpečiť.

Okresný súd s poukazom na ustanovenia § 62, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine a § 81 a § 154 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) uzavrel, že maloleté deti, ktoré majú právo podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov, sa na životnej úrovni matky podieľajú - tá je dlhodobo zachovaná vďaka finančnej pomoci starých rodičov maloletých detí a na životnej úrovni otca sa môžu podieľať len tak, že otec bude platiť zvýšené výživné na obe deti, lebo mu to dovoľujú jeho objektívne možnosti a schopnosti. Je zdravý, žije sám v byte, za ktorý dlhodobo nájomné neplatí, keďže ide o byt jeho sestry. V priebehu konania predal za 7500 € svoje osobné motorové vozidlo a podľa jeho vlastného tvrdenia získanú kúpnu cenu použil na splácanie dlhov. Táto skutočnosť nič nemení na závere, že otec síce získal finančné prostriedky, ale v konečnom dôsledku zmenšil svoj majetok, nie však v takej miere, ktorá by sa výraznejším spôsobom prejavila na jeho pomeroch. Podľa okresného súdu matka si už vyživovaciu povinnosť k maloletej V. neplní len osobnou starostlivosťou o ňu, ale aj finančným príspevkom minimálne vo výške zákonného výživného v sume 27,13 € mesačne a vyživovaciu povinnosť k maloletému V. si plní osobnou starostlivosťou oň a ešte aj v sume zákonného výživného. Na uspokojovanie odôvodnených potrieb detí po konštatovanej podstatnej zmene pomerov tak musí otec prispievať zvýšeným výživným v sume 100 € na maloletú V. a 60 € na maloletého V..

Po zvýšení výživného na maloleté deti spolu s prídavkom na deti, ktorý matka poberá, budú v súčasnosti (v zmysle § 154 ods. 1 O. s. p.) uspokojené všetky odôvodnené potreby maloletých detí, zodpovedajúce životnej úrovni oboch rodičov. Za odôvodnené potreby detí súd nepovažoval výdavky, vzniknuté na dopravu taxíkom pre matku a maloleté deti na ošetrovanie detí k lekárom špecialistom z O. do Z., do B., do L. L., pričom v tejto súvislosti poukázal na snahu otca sprevádzať maloleté deti na vyšetrenie, čím by sa podieľal na odôvodnených výdavkoch na deti, ale aj na plnení svojich rodičovských povinností. Súd

tiež nezohľadnil pri zvýšení výživného všetky lieky, ktoré matka nakupuje maloletým deťom z dôvodu, že je možné ich nahradiť finančne menej náročnými liekmi, s úhradou zdravotnej poisťovne.

Keďže súd pri rozhodovaní nebol viazaný návrhmi rodičov (§ 81 O. s. p.), nerozhodol o zamietnutí návrhu matky v časti, ktorej žiadala určiť vyššie výživné od skoršieho dátumu.

Zvýšil výživné od 01. 01. 2014, v súvislosti s čím vyčíslil aj zameškané výživné do 31. 07. 2014, rozhodujúc 13. 08. 2014, a to na maloletú V. vo výške 235 € (100 € - 66,39 € = 33,61 € x 7 mesiacov) a 140 € na maloletého V. (20 € x 7 mesiacov) s tým, že výživné povolil splácať v mesačných splátkach pod sankciou straty výhody týchto splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich; prvé splátky je otec povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V konaní vznikli trovy s pribatím tlmočníka pre matku, ktoré hradí štát (§ 18 O. s. p.); preto súd len konštatoval, že účastníci majú právo konať pred súdom vo svojej materčine alebo v jazyku, ktorému rozumejú, pričom súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

O náhrade trov konania pri právnom zastúpení rodičov maloletých detí súd rozhodol s odkazom na § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Proti rozsudku okresného súdu podal prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie otec maloletých detí. Žiadal návrh matky na zvýšenie výživného na obidve maloleté deti zamietnuť z dôvodov § 205 ods. 2 písm. d) O. s. p., pretože okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Návrh matky na zvýšenie výživného, podaný po uplynutí necelých 6 mesiacov od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, je nedôvodný z hľadiska krátkeho časového odstupu medzi ostatnou úpravou výživného a začatím nového súdneho konania, ako aj z hľadiska, že v medziobdobí nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov na strane všetkých účastníkov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného smerom nahor, ako to má na mysli § 78 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine. Maloletá V. aj v čase poslednej úpravy výživného aj v súčasnosti navštevuje gymnázium, len je vo vyššom ročníku, ktorú skutočnosť v ostatnom súdnom konaní (sp. zn. 5P/172/2012) súd nepovažoval za dôvod a podstatnú zmenu pomerov na zvýšenie výživného, keď tento návrh v tom čase zamietol. Preto ani skutočnosť, že V. postúpila do druhého ročníka uvedenej strednej školy, nemožno považovať za podstatnú zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa. Ani v prípade maloletého V. nedošlo k podstatnej zmene pomerov, odôvodňujúcou zvýšenie výšky výživného, maloletý V. rovnako ako v čase ostatného súdneho konania, je v osobnej starostlivosti matky, ktorá čerpá predĺženú rodičovskú dovolenku.

To, že maloleté deti súd v starostlivosti lekárov špecialistov a musia užívať lieky ani okresný súd nepovažoval za dôvod na zvýšenie výživného, pretože matka má možnosť kúpiť aj lieky lacnejšie. Okrem toho otec sám prezentoval na pojednávaní pred okresným súdom ochotu pomôcť matke detí so starostlivosťou o ne napríklad tým, že ich bude sprevádzať na lekárske vyšetrenia na vlastné náklady.

Tiež skutočnosť, že preukázaný príjem otca v roku 2012 vo výške 268,96 € nebol dôvodom pre zvýšenie výživného na V. (zo sumy 66,39 €) a na V. (určené vo výške 40€ mesačne) svedčí o tom, že v súčasnom súdnom konaní z nižšieho príjmu otca nemožno určiť vyššie výživné (na V. 100 € mesačne, na V. 40 € mesačne).

Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že listinné dôkazy v spise nedokumentujú skutočnú životnú úroveň otca, ktorú považuje za vyššiu, o čom majú svedčiť matkou predložené fotografie z oslavy. On bol na oslave len pozvaným hosťom a nemal žiadne výdavky. Jeho životná úroveň nemôže byť posudzovaná zo širšieho hľadiska s poukazom na životnú úroveň jeho rodiny, pretože určenie výšky výživného na maloleté deti je jeho osobnou povinnosťou a nie povinnosťou starého rodiča voči svojim vnukom. On so svojou rodinou netvorí spoločnú domácnosť, žije oddelene v prenajatom byte, nehospodária spolu, nepodieľajú sa spoločne na uspokojovaní životných potrieb. V konaní o určení výšky jeho vyživovacej povinnosti nie je na mieste zisťovanie životnej úrovne jeho príbuzenstva, ale súd by mal pri stanovení výšky výživného vychádzať výlučne z preukázanej životnej úrovne povinného subjektu v čase rozhodovania o výživnom.

Po doručení odvolania okresnému súdu právna zástupkyňa otca ešte doložila do spisu „vyrozumenie“, ktorým dala na vedomie, že dňa 14. 10. 2014 podal otec na okresný súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia a na zmenu výchovného prostredia maloletých detí, ktoré je vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 12P/69/2014.

Pred predložením na krajský súd okresný súd vyhotovil úradný záznam, že okrem konania o zvýšenie výživného pod sp. zn. 8P/101/2013 s návrhom zo dňa 11.11.2013, v ktorom rozhodol dňa 13.08.2014, bol vo veci maloletých detí dňa 20.10.2014 podaný aj návrh matky na udelenie súhlasu súdu na vycestovanie s maloletými deťmi do cudziny a dňa 14.10.2014 návrh otca s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, vedený pod sp. zn. 12p/69/2014, na zmenu umiestnenia maloletých detí.

Matka a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené § 202 O. s. p., v odvolacom konaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1, 2 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

Podľa § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možná len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že k vydaniu nového rozhodnutia o výživnom môže dôjsť len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru na strane oprávneného, povinného alebo obidvoch stranách; môže ísť o subjektívne ale aj objektívne skutočnosti, o zmenu v oblasti príjmových a celkových majetkových pomerov a výdavkov. Je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Zmenu rozhodnutia o výživnom ako v budúcnosti zročných dávok pripúšťa § 78 ods. 1 Zákona o rodine aj § 163 ods. 1 O. s. p.; pri zmene pomerov zákon ukladá povinnosť vždy prihliadnuť na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine).

Na rozdiel od úpravy v Občianskom súdnom poriadku Zákon o rodine explicitne nevyžaduje podstatnú zmenu okolností. Napriek tomu, vzhľadom na konštrukciu tejto okolnosti ako výnimky zo zásady nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí, ktorá smeruje k právnej istote, sa vyžaduje, aby k vydaniu nového rozhodnutia došlo len vtedy, ak ide o zmenu závažnejšieho charakteru. Nie je žiaduce a prípustné reparovať právoplatné súdne rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu v pomeroch, ktorá sa závažnejším spôsobom neprejaví v pomeroch účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania či zmeny vyživovacej povinnosti) tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiáli, vzťahujúcim sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu. Tým je odôvodnená požiadavka na dôkladné zistenia a opisy skutkovej situácie v rámci konaní o výžive.

Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca maloletých detí nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia okresného súdu. Všetky potrebné vykonané dôkazy síce nenašli adekvátnu odozvu vo vypracovanom rozhodnutí, pričom mohli byť odpoveďou na odvolacie námietky otca, ale prvostupňový súd z vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom, a tiež záverom právnym.

Z obsahu spisu sp. zn. 8P/101/2013, ktorého súčasťou sú aj trvale pripojené spisy, vyplýva, že maloleté deti pochádzajú z mimomanželského vzťahu rodičov, ktorí žili v spoločnej domácnosti od roku 1999. Po vzájomných nezhodách sa matka odsťahovala zo spoločnej domácnosti a Okresný súd Lučenec upravoval práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom nasledovne: rozsudkom č.

k. 11Nc/224/2000-15 zo dňa 29. 11. 2000 bola maloletá V. L. (v súčasnosti L.) zverená do osobnej starostlivosti matky F. L. (v súčasnosti L.), pričom otcovi V. L. (v súčasnosti L.) výživné určené nebolo. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30. 11. 2000. Ďalším rozsudkom č. k. P/33/2001-10 zo dňa 19. 04. 2002, právoplatným dňa 26. 04. 2002, bol upravený styk otca s maloletou V. a následne rozsudkom č. k. 11P/212/2007-21 zo dňa 06. 06. 2007, právoplatným dňa 14. 06. 2007, súd schválil dohodu rodičov o výživnom pre toto dieťa vo výške 2.000 Sk mesačne počnúc 01. 09. 2007. Následne rodičia obnovili spolužitie a dňa 11. 06. 2011 sa narodil maloletý V.. Dňa 03.09.2012 sa matka spolu s deťmi odsťahovala ku svojim rodičom; na jej návrh okresný súd rozsudkom č. k. 5P/172/2012-24 zo dňa 25. 01. 2013 ponechal v jej starostlivosti maloletú V., V. zveril do jej osobnej starostlivosti, upravil styk otca s obidvomi deťmi, určil výživné na maloletého V. vo výške 40 € a zamietol návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletú V., pretože nie je v schopnostiach otca platiť vyššie výživné, aj keď zmena pomerov na strane maloletej V. by si to vyžadovala. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu (č. k. 15CoP/28/2013-46 zo dňa 27. 05. 2013), ktorý vo svojom odôvodnení tiež konštatoval „nepochybnú zmenu pomerov na strane maloletých detí, vyžadujúcich si vyššie náklady na zabezpečenie nielen bežných potrieb, ale aj ďalších potrieb, potrebných pre ich všestranný vývoj, ale vzhľadom na príjem otca 218 € v príslušnom zdaňovacom období je nateraz v jeho schopnostiach a možnostiach platiť výživné len v pôvodnej výške“. Rozsudkom, ktorý je v súčasnosti predmetom prejednávania odvolacím súdom (č. k. 8P/101/2013-192 zo dňa 13. 08. 2014), bolo zvýšené výživné pre maloletú V. zo sumy 66,39 € (2.000 Sk) na sumu 100 € mesačne a pre maloletého V. zo sumy 40 € na 60 € mesačne, počnúc 01. 01. 2014, čím bol zmenený rozsudok č. k. 5P/172/2012-24 zo dňa 25. 01. 2013 vo výroku o výživnom pre maloleté deti.

Odvolací súd musí prisvedčiť prvostupňovému súdu, keď svoju pozornosť zamerlal na preukázanie podstatnej zmeny pomerov na strane všetkých účastníkov od poslednej úpravy výživného pre obidve maloleté deti, pretože inak by mohlo dôjsť k zákonom neprípustnej revízii pôvodného rozhodnutia.

Na V. bolo naposledy určené výživné od 01.01.2007 vo výške 66,39 €, kedy mala 7 rokov; V. mal v čase určenia výživného naňho (od 01.01.2014) 1,5 roka; návrh matky na zvýšenie výživného z 26.11.2012 na V. bol právoplatne dňa 27.05.2013 zamietnutý vzhľadom na nedostatok finančných prostriedkov na strane otca; v súčasnosti (v čase rozhodovania okresného súdu) maloletá V. ako takmer 15-ročná končí povinnú školskú dochádzku, V. ako 4-ročný je vzhľadom na zdravotné problémy v celodennej opatere matky.

Matka je na naďalej na rodičovskej dovolenke, predĺženej vzhľadom na zdravotný stav maloletého V., poberá rodičovský príspevok 203,20 € mesačne, prídavok na dve maloleté deti vo výške 47,04 € mesačne, a výživné na maloleté deti od otca. Je naďalej vlastníčkou bytu, žije v ňom s deťmi a so svojimi rodičmi, dôchodcami, ktorí ju finančne podporujú. Nie je držiteľkou osobného motorového vozidla ani vlastníčkou nehnuteľných a hnuťelných vecí. Pozornosti krajského súdu neušlo, že matka zrejme nehospodárne nakladá s finančnými prostriedkami, i keď jej nemožno vytknúť, že sleduje najmä záujem maloletých detí (odvoz k lekárom z O. do Z., do B., do L. L. taxíkom, nákup drahších liekov pre deti namiesto lacnejších generík). V tomto smere sa javí odvolaciemu súdu ako vhodné umožniť ich otcovi, ktorý prejavil takúto ohotu, prihliadnuc na záujem maloletých detí, sprevádzať ju spolu s deťmi na lekárske vyšetrenia aj do vzdialenejších miest od ich bydliska.

Pokiaľ sa týka pomerov otca, odvolací súd zo spisu zistil skutočnosti, ktoré okresný súd v rámci dokazovania (výsluchom účastníkov) zabezpečil, ale v odôvodnení svojho rozhodnutia nekonštatoval: otec maloletých detí súhlasil so zvýšením výživného, ale len na maloletého V. od 01.01.2014 o 10 - 20 €, a nie vo výške požadovanej matkou (č.l.57), a na V. vôbec. Svoje výdavky sám otec ustálil na sume 439 € (nájom 50€ + úhrady za služby bytu 200 € + odvody 189 €), teda nie ako konštatoval v odôvodnení rozsudku prvostupňový súd (...otec nemá výdavky s nájomom, pretože býva v byte svojej sestry...). Otec poruchovosť a následný predaj osobného motorového vozidla zn. Octavia, ktoré malo len 3,5 roka, v priebehu konania vôbec neprezentoval; nemal ho vedené vo svojom podnikaní; nešpecifikoval ani svoje dlhy, ktoré mal zaplatiť z predaja auta - pritom táto okolnosť nemôže byť vo vzťahu k úprave výživného akceptovaná, keďže platenie výživného na maloleté deti má prednosť pred akýmikoľvek ďalšími výdavkami rodičov, resp. povinných osôb. Je teda úplne bez významu, že túto skutočnosť

okresný súd úplne opomenul vyhodnotiť. Kúpnopredajná cena vo výške 7 500 € potom predstavuje de facto finančné prostriedky otca, ktoré mal použiť na platenie výživného pre maloleté deti. Príjem otca, vyplývajúci z daňového priznania za rok 2013, predstavoval ročne 1 534,20 € / mesačne 127,85 € netto, čo znamená, že nepostačuje ani na pokrytie výdavkov, uvedených vyššie (439 €), z čoho možno jednoznačne uzavrieť, že príjem otca (ktorý poprel, žeby mu pomáhala jeho bližšia rodina) z daňového priznania nie jeho jediným príjmom.

Odvolačný súd sa v tomto smere stotožňuje s okresným súdom.

Keďže matka maloletých detí odvolanie nepodala, i keď súd nevyhovel jej návrhu na zvýšenie výživného ani čo do výšky ani čo do počiatku zvýšeného výživného, odvolací súd, i napriek zákonnej možnosti ex offio upravovať práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom, považujúc novourčenú výšku výživného na maloleté deti za v súčasnosti postačujúcu, neprehodnocoval výšku tohto výživného a prvostupňový rozsudok potvrdil, pretože u otca je možné konštatovať dostatočný príjem na platenie súdom zvýšeného výživného.

Prvostupňový súd teda správne ustálil výšku zvýšeného výživného, rešpektoval zdravotný stav aj potreby maloletých detí vzhľadom na ich súčasné potreby, na dobu, ktorá uplynula od poslednej úpravy výživného, na to, že počet vyživovacích povinností sa ani jednému z rodičov nezmenil, ale najmä s prihliadnutím na postoj otca, ktorý okrem súdom stanoveného výživného na výživu maloletých detí neprispieva už ničím, čo sám pred prvostupňovým súdom priznal.

Vyživovacia povinnosť voči maloletým deťom je prvoradá, predchádza nielen všetky ostatné vyživovacie povinnosti, ale aj všetky ostatné nie nevyhnutné pre život výdavky a náklady povinného rodiča.

Len na okraj krajský súd poznamenáva, že v odvolaní otca je viac rozporných tvrdení oproti jeho tvrdeniam z pojednávania a písomných vyjadrení. Na jednej strane tvrdí, že jeho širšia rodina mu všemožne pomáha a na druhej strane poukazuje na skutočnosť, že jeho životná úroveň nemôže byť posudzovaná s poukazom na životnú úroveň jeho širšej rodiny. Tvrdí, že s deťmi sa stretáva podľa rozsudku a na druhej strane priznáva, že deti sa mu odcudzujú, pretože sa s nimi nestretáva. Je potrebné, aby si otec uvedomil, že v prípade nemožnosti plnenia vyživovacej povinnosti ním samým prichádza do úvahy aj zákonná možnosť plnenia vyživovacej povinnosti zo strany jeho predkov, t.j. starých rodičov maloletých detí (§ 69 ZR).

Záverom odvolací súd už len reaguje na „vyrozmierenie“ právnej zástupkyne otca, ktorý po podaní odvolania žiadal vydať predbežné opatrenie na zmenu výchovného prostredia maloletých detí, vedené na okresnom súde pod sp. zn. 12P/69/2014. Dopytom na okresnom súde odvolací súd zistil, že v predmetnej veci bola predbežným opatrením č.k. 12P/69/2014-35 z 21.10.2014 matke uložená povinnosť predbežne sa zdržať vycestovať spolu s maloletými deťmi do zahraničia až do právoplatného rozhodnutia vo veci, vedenej pod sp. zn. 7P/70/2014 (o udelenie súhlasu k vycestovaniu matky spolu s maloletými deťmi do zahraničia), ktoré konanie bolo prerušené do právoplatného skončenia vo veci sp. zn. 12P/69/2014 a následne po rozhodnutí vo veci samej rozsudkom č.k. 12P/69/2014 - 171 z 17.03.2015, ktorým súd zamietol návrh otca na zverenie obidvoch maloletých detí do jeho osobnej starostlivosti, bol návrh vo veci sp. zn. 7P/70/2014 vzatý späť.

Tieto konania však nemali žiaden vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu o odvolaní otca proti rozsudku č.k. 8P/101/2013-192 z 13.08.2014.

Odvolačný súd nevidel žiadne dôvody na zmenu (§ 220 O. s. p.), ani na zrušenie (§ 221 O. s. p.) odvolaním napadnutého rozsudku; preto ho v plnom rozsahu potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.